

Deraf fremgår det, at de to tal, man skulle sammenligne i forhold til 1996, ikke er, sådan som hr. Thulesen Dahl gjorde, 52,1 og 49,8 pct. Hr. Thulesen Dahl præsenterer regeringens tidligere budskab som 49,8 pct., og det er rigtigt, at det ikke helt holdt. Det blev 50,2 pct. Men hr. Thulesen Dahl vil i note 5, side 105, kunne se udviklingen og se, at skattetrykket faktisk har været jævnt faldende, sådan som vi har stillet det i udsigt.

Jeg kan forstå, at hr. Langkilde i stedet for at bruge flere penge på miljøområdet – det kunne jeg heller ikke forestille mig at hr. Langkilde ville, men det var da godt at høre det – ville have, at vi reducerede indsatsen på nogle andre områder, nogle af de områder, hvor der virkelig er noget miljø at hente for pengene.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det var egentlig min hensigt her i dag at signalere, at SF ikke kommer med ultimative krav til forhandlingerne, men når jeg nu bliver provokeret af fru Pia Gjellerup, der spørger om lejeværdien, må jeg nok hellere alligevel sige: Ja, det er en betingelse for SF for at indgå en finanslovaftale, at der ikke bliver givet ufinansierede løslupne skattelettelser til de rigeste her i landet. Det er en betingelse for os.

Vi mener ikke, der er råd til det, når vi skal have ligevægt på statsfinanserne. Vi mener, det er dybt usagligt at sidde og dele skattelettelser ud til de rigeste. Så det er et krav fra os, at der ikke bliver givet sådan noget, og så får vi jo at se, om sådan et krav betyder, at man bliver smidt ud af forhandlingerne. Det vil tiden vise.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må sige til fru Pia Gjellerup, at jeg læser ganske udmærket – også det med småt og også uden briller. Og hvis man ser på det, der står med småt, vil man kunne se, at det eneste år, fru Pia Gjellerup kan henvise til, og hvor den socialdemokratiske ledede regering mener at skattetrykket kan være svagt faldende, er 1997. Det er derfor, jeg går ind og kigger på, hvordan regeringens forventninger har været til skattetrykket i 1996.

Og hvis man ser de økonomiske oversigter for 1994, 1995 og 1996 og tager højde for bruttoficering osv. og ser på regeringens egne forventninger til skattetrykket i 1996, så har det været stærkt stigende. Det er ikke noget, der kan bort-

forklares ved, at der henvises til, at man kan læse nogle små tal på et stykke papir. Det er noget, som den socialdemokratiske ledede regering må forholde sig til, og derfor er det et yderst relevant spørgsmål, jeg har forsøgt at afæske fru Pia Gjellerup svar på. Er der ikke nogen smertegrænse for Socialdemokratiet, når det drejer sig om skattetrykkets størrelse?

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Pia Gjellerup. Og så tror jeg, vi kan komme videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal da kvittere for, at hr. Jes Lunde helt klart siger, at det er en betingelse for SF. Det synes jeg lyder fornemt. Og jeg vil også kvittere for – sådan hørte jeg det næsten – at det var det eneste ultimative krav. Det er altid godt at gå ind i forhandlinger på den vis. Så fik vi klaret det af.

Så til hr. Thulesen Dahl:

Nu fik vi før klaret af, at der var 0,4 pct. i fejl i vurderingen af skattetrykkets udvikling, og hvis vi nu lægger dem til det, der er det rigtige uden bruttoficeringen, nemlig budet for 1997, så når vi op på noget, der ligger på 49,9 pct. Så har vi altså lagt det hidtidige fejlskøn til, som hr. Thulesen Dahl lægger op til skulle fortsætte, og dér vil jeg bare minde om, at vi havde et skattetryk på 50,5 pct., da vi begyndte. Skattetrykket er altså faldet og ikke steget stærkt, som hr. Thulesen Dahl siger.

Det er vores ønske, at skattetrykket falder svagt over årene, og vi vil så vidt muligt prøve at få den udvikling til at fortsætte ganske mange år endnu. Og jeg vil i hvert fald sige, at hvis vi kan tale om nogen smertegrænse, så var det den, der blev nået det sidste år, hvor vi havde en borgerlig regering.

Thor Pedersen (V):

Der er jo andet i livet end politik, og det tror jeg i øvrigt der er mange her der kan glæde sig over. Der er en virkelighed uden for Christiansborg. Der er et arbejdsliv, og der er et fritidsliv, og til fritidens glæder hører læsning. Jeg glæder mig f.eks. over at kunne læse bøger af Karen Blixen og om Karen Blixen og om datidens liv, som måske nu kan fremstå lidt uvirkeligt, og jeg glæder mig over at læse Peter Høegh, der skriver tilsvarende spændende om et opdigtet liv, og helt aktuelt har vi set en glimrende bog om